

Toisen Kerroksen Kevät

Kurkela, Johanna

Sinä päivänä kun sinut oivalsin
Alkoi toisen kerroksen kevät
Kohta ihmeissäni minä katselin
Miten värit ne niin syvenevät

Siltä paikalta parvekkeelleni
Minä ryntäsin riemua niellen
Ja se loiste, se silmissä kirvelsi
Hädin tuskin mä näin pihatielle

Älä polta mua karrelle
Sano sekin jos oon liian lähellä sua
Se ei haittaa jos häikäiset
Kun hyväilee hehkusi hellästi mua
Mä niin alan olla sun valostas riippuvainen

Sinä päivänä aukaisin verhot
Että aurinko osaisi sisään
Koska hämärästä vasta vapautunut
Tarvii valoa lisää ja lisää

Älä polta mua karrelle
Sano sekin jos oon liian lähellä sua
Se ei haittaa jos häikäiset
Kun hyväilee hehkusi hellästi mua
Mä niin alan olla sun valostas riippuvainen

Sinä päivänä toiseen kerrokseen
Muutit sinäkin asuntoon kuusi
Jos et muuten niin ainakin sydämeen
Ja siitä alkaakin tarina uusi

Älä polta mua karrelle
Sano sekin jos oon liian lähellä sua
Se ei haittaa jos häikäiset
Kun hyväilee hehkusi hellästi mua
Mä niin alan olla sun valostas riippuvainen